

עת"א 2192/01/14 - נחמן יצחק בורשטיין נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 2192-01-14 בורשטיין נ' ועדת השחרורים ואח'
02 מרץ 2014

לפני:
כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופטת שירה בן
שלמה כב' השופט צבי ויצמן

נחמן יצחק בורשטיין	העותר
	נגד
1. ועדת השחרורים	המשיבים
2. היועץ המשפטי לממשלה	

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד יפית וייסבוך
ב"כ המשיב 2 עו"ד גבי ליברמן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

פסק הדין יינתן היום בשעה 14:00.

אין צורך בנוכחות ב"כ העותר.

פסק דין

1. העותר מרצה 13 שנות מאסר בגין עבירות מין שביצע בקטינים כשלימד בתלמוד תורה נושא תפ"ח (מחוזי ירושלים) 806/05 שהטיל עליו 15 שנות מאסר, שהופסקו על ידי ביהמ"ש העליון בע"פ 1281/06 ו- 13 שנות מאסר, והוא עותר כנגד החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 2.12.13 שלא לשחרר אותו על תנאי בתנאי התוכנית הטיפולית של פרופ' ויצטום שהוצגה בפני הוועדה ואשר צורפה לעתירה לפיה העותר יטופל בזריקות דקאפפטיל בצירוף שיחות פרטניות.

2. ב"כ העותר טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר העדיפה את חוות דעת מב"ן לפיה מסוכנותו המינית של העותר גבוהה על פני חוות דעתו של פרופ' ויצטום לפיה באם העותר יקבל את הטיפול הנ"ל מסוכנותו המינית תהיה נמוכה, במיוחד כאשר את עבירות המין לא ביצע כלפי ילדיו שהיו קטינים ובגרו בינתיים אלא כלפי תלמידים שלימד בתלמוד התורה.

ב"כ העותר איננה מתעלמת מכך שהוצע לעותר לעבור הליך טיפולי בין כותלי בית הסוהר אך לטענתה, ההצעה באה מאוחר מדי, דהיינו, כאשר העותר כבר סיים לרצות שני שליש מתקופת מאסרו והסכמתו היתה טעונה העברתו מכלא מעשיהו לכלא איילון, שם תנאי המאסר הם גרועים מאלה שבכלא מעשיהו, גם אם ישהה באגף התורני.

לטענת ב"כ העותר, הנתונים הנ"ל גרמו לעותר לסרב להצעת שב"ס ולכן אין לזקוף אותם לחובתו של העותר.

ב"כ העותר טוענת כי יש להעדיף את חוות דעתו של פרופ' ויצטום שהוא פסיכיאטר מומחה בעל שיעור עולמי ובעל ניסיון רב בטיפול תרופתי בעברייני מין המסתמך על מאמרים ומחקרים המוכיחים את יעילותה של התרופה לדיכוי היצר המיני על פני חוות דעתו של הקרימינולוג מטעם מב"ן, ד"ר רוזנברג, שאיננה מסתמכת על מאמרים ומחקרים.

באשר לחוות דעתו של ד"ר בירגר, מנהל מב"ן, שקבע את מסוכנותו המינית הגבוהה של העותר, טוענת ב"כ העותר כי בחוות דעת שהגיש בשנת 2009 קבע ד"ר בירגר כי מסוכנותו המינית של העותר נמוכה ואין הסבר לשינוי בהערכת המסוכנות כך שהיום ד"ר בירגר סבור שמסוכנותו המינית של העותר גבוהה.

3. במהלך הדיון בפנינו הציגה ב"כ העותר מכתב מהרב יצחק דוד גרוסמן לפיו הוא הצליח לשקם הרבה אסירים שהיו בשפל המדרגה ולאור הרגשתו שאפשר להצליח בשיקומו של העותר הוא מבקש מביהמ"ש להיענות בחיוב לבקשתו לשחרר אותו על תנאי שכן אז יהיה לו ולמשפחתו ולסובבים אותו התחייבות לעשות כל פעולה לשיקום ולשינוי לטובה.

4. ב"כ המשיב מתנגדת לשחררו המוקדם של העותר וטוענת כי מפסיקת בתי המשפט שדנו במעשיו של העותר עולה כי מדובר במעשים שנעשו במהלך כעשור שנים, כאשר העותר הפך את קורבנותיו לאובייקטיבים לסיפוק יצריו המיניים, תוך שהוא מנצל את האמון שנתנו בו כמבוגר וכגורם חינוכי ומשכך מדובר במסוכנות מינית גבוהה כפי שמעריך גם מב"ן.

לטענת ב"כ המשיב, מחוות דעת מב"ן עולה שהעותר הוא פדופיל, בלתי אמין, שלא עבר כל תהליך

טיפול ואף סירב לעבור הליך טיפולי כזה. הדברים גם עולים מחוות דעת גורמי הטיפול שהתרשמו כי למרות שהעותר זקוק לטיפול ייעודי לעברייני מין, המוטיבציה שלו לקבלת טיפול כזה היא פורמאלית בלבד ובפועל, הוא סרב לקבלו כאשר הדבר הצריך זמן.

באשר לחוות הדעת של פרופ' ויצטום, טענה ב"כ המשיב כי מדובר בחוות דעת שנשללה על ידי מב"ן, שהוא הגורם המקצועי הממליץ כאשר מדובר בשחרור מוקדם של עברייני מין.

5. עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי היא לא התעלמה מחוות דעתו ומהתכנית הטיפולית שהציג פרופ' ויצטום בפניה ובפנינו אך העדיפה, ובצדק, את חוות דעת מב"ן וחוות דעת רש"א בכל הקשור לאפשרות לשחררו המוקדם של העותר בתנאי שיקבל את הטיפול בזריקה שבוצעה על ידי פרופ' ויצטום, בנוסף לפגישה טיפולית.

6. הוועדה התייחסה, ובצדק, לעובדה שהעותר לא עבר כל תהליך טיפולי במהלך מאסרו וגם אם לא הוצע לו השתתפות בתהליך טיפולי כזה עד לזמן האחרון יחסית, אין בכך כדי להצדיק את סירובו להשתלב בהליך טיפולי כזה, גם אם הוא מצריך דחיית שחרורו המוקדם. כך גם פני הדברים אם היה בהסכמתו להשתתפות בהליך טיפולי כזה כדי לגרום להעברתו מכלא מעשיהו לכלא איילון, שתנאי שהייה בו לטענת בא כוחו קשים יותר מאלה בהם הוא מצוי כיום שכן ניתן היה לצפות מהעותר, לאחר שבקשות שהגיש אשר נדחו בגלל אי השתתפות בהליך טיפולי נדחו, שייעתר להצעת שב"ס לשלב אותו בהליך טיפולי.

7. כאמור, הוועדה, ואף אנו איננו מתעלמים מהתכנית הטיפולית של פרופ' ויצטום אך מן הראוי להעדיף עליה את חוות דעת מב"ן לאור ההסתייגויות שהועלו מהתכנית הטיפולית של פרופ' ויצטום כמצוטט מתוך חוות דעת מב"ן בסוף עמוד 5 ובתחילת עמוד 6 להחלטה נושא העתירה.

גם אם ד"ר רוזנברג שנתן את חוות דעת מב"ן שצורפו כנספחים ז - ח לכתב התגובה, איננו פרופ' לפסיכיאטריה כמו פרופ' ויצטום אלא קרימינולוג אשר עובד במב"ן, אין סיבה שלא להעדיף את חוות דעתו על פני חוות דעתו של פרופ' ויצטום, שכן היא מבוססת על היכרות ממושכת מזו שמכיר פרופ' ויצטום את העותר ועל חוות דעת שניתנו לגבי העותר החל מתאריך 23.10.08 אשר העריכו את מסוכנותו המינית כגבוהה.

8. הלכה פסוקה היא כי השאלה איזו עמדה מקצועית יש להעדיף נתונה להכרעת הוועדה וערכאה שיפוטית תתערב בה רק אם הוועדה טעתה טעות חמורה ואין מקום להתערבות שיפוטית כאשר שיקול דעת הוועדה, אפילו אינו מקובל על בית המשפט (וזו לא המקרה שבפנינו) הוא שיקול דעת שוועדה סבירה עשויה להפעיל. (ראה החלטתו של כב' השופט דנציגר ברע"ב 3319/12 רחמיאן נ' מדינת ישראל ואח', ניתנה ביום 2.10.12).

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי מדובר בהחלטה סבירה שאין בה טעות בכל הקשור להעדפת חוות דעת מב"ן על פני חוות הדעת והתכנית הטיפולית הפרטית של פרופ' ויצטום.

9. לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

עמוד 3

המזכירות תשלח פסק הדין לב"כ העותר.

ניתן והודע היום ל' אדר
תשע"ד, 02/03/2014
במעמד ב"כ המשיב 2
והעותר.
אברהם טל, סג"נ
אב"ד

צבי ויצמן, שופט

שירה בן שלמה, שופטת